Denne tekst tjener udelukkende som dokumentationsværktøj og har ingen retsvirkning. EU's institutioner påtager sig intet ansvar for dens indhold. De autentiske udgaver af de relevante retsakter, inklusive deres betragtninger, er offentliggjort i den Europæiske Unions Tidende og kan findes i EUR-Lex. Disse officielle tekster er tilgængelige direkte via linkene i dette dokument

►B

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 952/2006

af 29. juni 2006

om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 318/2006 for så vidt angår forvaltning af det indre marked for sukker og kvoteordningen

(EUT L 178 af 1.7.2006, s. 39)

Ændret ved:

		Tidende		
		nr.	side	dato
►M1	Kommissionens forordning (EF) nr. 551/2007 af 22. maj 2007	L 131	7	23.5.2007
►M2	Kommissionens forordning (EF) nr. 707/2008 af 24. juli 2008	L 197	4	25.7.2008
►M3	Kommissionens forordning (EF) nr. 826/2008 af 20. august 2008	L 223	3	21.8.2008
►M4	Kommissionens forordning (EF) nr. 1053/2009 af 5. november 2009	L 290	61	6.11.2009
►M5	Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1369/2011 af 21. december 2011	L 341	38	22.12.2011
►M6	Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 994/2013 af 16. oktober 2013	L 276	1	17.10.2013
►M7	Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/2000 af 9. november 2015	L 292	4	10.11.2015
►M8	Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/1185 af 20. april 2017	L 171	113	4.7.2017

▼B

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 952/2006

af 29. juni 2006

om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 318/2006 for så vidt angår forvaltning af det indre marked for sukker og kvoteordningen

KAPITEL I

INDLEDENDE BESTEMMELSER

▼M2

Artikel 1

I nærværende forordning fastsættes der gennemførelsesbestemmelser for forordning (EF) nr. 318/2006 for så vidt angår fastsættelse af produktionen, godkendelse af fabrikanter og raffinaderier, pris- og kvoteordningen, betingelserne for opkøb og salg af sukker til intervention samt den private oplagring i produktionsåret 2007/08.

▼B

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

a) »råvare«: sukkerroer, sukkerrør, cikorie, korn, sukker til raffinering og enhver anden mellemform af disse produkter, der skal forarbejdes til en færdigvare

b) »færdigvare«: sukker, inulinsirup og isoglucose

c) »fabrikant«: en virksomhed, der fremstiller færdigvarer, bortset fra raffinaderier som defineret i artikel 2, nr. 13), i forordning (EF) nr. 318/2006

d) »oplagringssted«: en silo eller et lager.

KAPITEL II

FASTSÆTTELSE AF PRODUKTIONEN

Artikel 3

Sukkerproduktion

1. Ved »sukkerproduktion« som omhandlet i afsnit II i forordning (EF) nr. 318/2006 forstås den samlede mængde, udtrykt i hvidt sukker, af:

a) hvidt sukker

b) råsukker

c) invertsukker

d) sirup tilhørende en af følgende kategorier, i det følgende benævnt »sirup«:

   i) sirup af saccharose eller invertsukker, af en renhedsgrad på mindst 70 % og fremstillet af sukkerroer

▼B

ii) sirup af saccharose eller invertsukker, af en renhedsgrad på mindst 75 % og fremstillet af sukkerrør.

2. Sukkerproduktion omfatter ikke følgende:

▼M2

a) hvidt sukker fremstillet af hvidt sukker, råsukker eller sirup, som ikke er fremstillet i samme virksomhed som det hvide sukker

b) hvidt sukker fremstillet af hvidt sukker, råsukker, sirup eller opfejningssukker, som ikke er fremstillet i samme produktionsår som det hvide sukker

▼B

c) råsukker fremstillet af sirup, som ikke er fremstillet i samme virksomhed som dette råsukker

d) råsukker fremstillet af sirup, som ikke er fremstillet i samme produktionsår som dette råsukker

▼M2

e) hvidt sukker eller råsukker, som er forarbejdet til hvidt sukker i det pågældende produktionsår i den virksomhed, hvor det er fremstillet

▼B

f) sirup, som er forarbejdet til sukker eller invertsukker i det pågældende produktionsår i den virksomhed, hvor den er fremstillet

g) sukker, invertsukker og sirup fremstillet under forædlingsproceduren

h) invertsukker fremstillet af sirup, som ikke er fremstillet i samme virksomhed som dette invertsukker

i) invertsukker fremstillet af sirup, som ikke er fremstillet i samme produktionsår som dette invertsukker.

3. Sukkerproduktionen udtrykkes i hvidt sukker på følgende måde:

a) for hvidt sukker, uanset kvalitet

b) for råsukker, i forhold til den udbytteprocent, der fastlægges i overensstemmelse med bilag I, punkt III, i forordning (EF) nr. 318/2006

c) for invertsukker, ved multiplikation af produktionen heraf med koefficienten 1

▼M2

d) for sirup, i forhold til dens indhold af sukker, der kan ekstraheres, fastlagt i overensstemmelse med stk. 5 og 6

e) for sirup fra invertsukker i forhold til dens sukkerindhold som fastlagt ved HPLC-metoden (højtryksvæskekromatografi).

▼B

4. Opfejningssukker fra et tidligere produktionsår udtrykkes i hvidt sukker i forhold til dets saccharoseindhold.

▼M2

5. Sirups renhedsgrad i procent beregnes ved at dividere det samlede sukkerindhold med tørstofindholdet og multiplicere resultatet med 100. Tørstofindholdet bestemmes efter den refraktometriske metode.

6. Indholdet af sukker, der kan ekstraheres, beregnes ved fra den pågældende sirups polarisationsgrad at trække det resultat, der fremkommer ved at multiplicere forskellen mellem tørstofindholdet og polarisationsgraden for denne sirup med 1,70.

Indholdet af sukker, der kan ekstraheres, kan dog for et helt produktionsår bestemmes efter det faktiske udbytte af siruppen.

▼B

Artikel 4

Isoglucoseproduktion

1. Ved »isoglucoseproduktion« som omhandlet i afsnit II i forordning (EF) nr. 318/2006 forstås den mængde produkt, der fremstilles af glucose eller dens polymerer med mindst 10 vægtprocent fruktose i tørstoffet, uanset fruktoseindholdet ud over den nævnte grænse. Isoglucoseproduktionen udtrykkes i tørstof og konstateres i overensstemmelse med stk. 2.

2. Isoglucoseproduktion konstateres straks ved udgangen af isomeriseringsprocessen og inden enhver udskillelse af glucose og fruktose eller blanding ved fysisk volumenbestemmelse af produktet og bestemmelse af tørstofindholdet efter den refraktometriske metode.

3. Enhver virksomhed skal snarest muligt afgive en erklæring om alle de anlæg, som den kan benytte til isomerisering af glucose eller dens polymerer.

Erklæringen indgives til den medlemsstat, på hvis område det pågældende anlæg er beliggende. Medlemsstaten kan af den pågældende kræve enhver supplerende oplysning herom.

Artikel 5

Inulinsirupsproduktion

1. Ved »inulinsirupsproduktion« som omhandlet i afsnit II i forordning (EF) nr. 318/2006 forstås den produktmængde, der er fremstillet ved hydrolyse af inulin eller oligofruktose, som i tørstoffet indeholder mindst 10 vægtprocent fruktose i fri form eller i form af saccharose, uanset fruktoseindholdet ud over nævnte grænse, og som har en renhedsgrad på mindst 70 %. Inulinsirupsproduktionen udtrykkes i sukker/isoglucoseækvivalenter tørstof.

Ved »renhedsgrad« forstås procentdelen af mono- og disaccharider i tørstoffet, bestemt ved International Commission for Uniform Methods of Sugar Analysis's metode, i det følgende benævnt »ICUMSA-metoden« (ICUMSA-metode GS7/8/4-24).

▼B

2. Inulinsirupsproduktionen konstateres ved alle følgende processer:

a) fysisk volumenbestemmelse af produktet i foreliggende stand straks ved udgangen af den første inddampning efter hver hydrolyse og inden enhver udskillelse af glucose og fruktose eller blanding

b) bestemmelse af tørstofindholdet efter den refraktometriske metode og måling af vægtprocenten af fruktose i tørstoffet på grundlag af en repræsentativ daglig prøve

c) konvertering til 80 vægtprocent fruktose i tørstoffet ved justering af den fastlagte mængde tørstof med den koefficient, der repræsenterer forholdet mellem det målte fruktoseindhold i den pågældende mængde sirup og 80 %

d) omregning til sukker/isoglucoseækvivalenter ved anvendelse af en koefficient på 1,9.

3. Enhver virksomhed skal snarest muligt afgive en erklæring om alle de anlæg, som den kan benytte til hydrolyse af inulin, samt de årlige mængder og anvendelsen af de produkter, der er omhandlet i stk. 1, men som har en renhedsgrad på under 70 %.

Disse oplysninger indgives til den medlemsstat, på hvis område det pågældende anlæg er beliggende. Medlemsstaten kan af den pågældende kræve enhver supplerende oplysning herom, navnlig for at få bekræftet, at de i første afsnit omhandlede produkter ikke anvendes som sødemiddel i levnedsmidler på EF-markedet.

Den pågældende medlemsstat sender senest den 31. januar hvert år Kommissionen en detaljeret rapport med oplysningerne om det foregående år. Den første rapport indsendes senest den 31. januar 2007.

Artikel 6

En virksomheds produktion

1. Ved »en virksomheds produktion af sukker, isoglucose eller inulinsirup« som omhandlet i afsnit II i forordning (EF) nr. 318/2006 forstås den mængde sukker, isoglucose eller inulinsirup som defineret i artikel 3, 4 og 5 i denne forordning, der faktisk er fremstillet af den pågældende virksomhed.

2. En virksomheds samlede produktion af sukker, isoglucose eller inulinsirup i et givet produktionsår er den i stk. 1 omhandlede produktion

— med tillæg af den mængde sukker, isoglucose eller inulinsirup, der er overført til det pågældende produktionsår, og med fradrag af den mængde sukker, isoglucose eller inulinsirup, der overføres til det følgende produktionsår, i overensstemmelse med henholdsvis artikel 14 og 19 i forordning (EF) nr. 318/2006

— med tillæg af de mængder, som en forarbejder har fremstillet for virksomheden i henhold til lønforarbejdningskontrakter, jf. stk. 3, og med fradrag af de mængder, som virksomheden har fremstillet for en kommittent i henhold til lønforarbejdningskontrakter, jf. stk. 3.

▼B

3. Sukkermængder, der er fremstillet i henhold til en lønforarbejdningskontrakt af en virksomhed, herefter benævnt »forarbejderen«, for en anden virksomhed, herefter benævnt »kommittenten«, anses efter behørigt underskrevet, skriftlig anmodning fra vedkommende to virksomheder til den pågældende medlemsstat for at være produceret af kommittenten, hvis en af følgende betingelser er opfyldt:

a) forarbejderens samlede sukkerproduktion er lavere end hans kvote

▼M2

b) forarbejderens og kommittentens samlede sukkerproduktion er højere end summen af deres kvoter, eller

i) for så vidt angår produktionsåret 2006/07, højere end summen af de tærskler, der er fastsat for dem i henhold til artikel 3, stk. 2, i Kommissionens forordning (EF) nr. 493/2006 ([1])

ii) for så vidt angår produktionsåret 2007/08, højere end summen af de tærskler, der er fastsat for dem i henhold til artikel 1, stk. 2, i Kommissionens forordning (EF) nr. 290/2007 ([2])

iii) for så vidt angår produktionsåret 2008/09, højere end summen af de tærskler, der er fastsat for dem i henhold til artikel 19, stk. 2, i forordning (EF) nr. 318/2006 eller, hvis det er relevant, i henhold til artikel 19a, stk. 1, i samme forordning.

▼B

Ved en virksomheds samlede sukkerproduktion som omhandlet i første afsnit, litra b), forstås produktionen som omhandlet i stk. 1, med tillæg af overførsler fra det foregående produktionsår og de mængder, som en forarbejder har fremstillet for virksomheden i henhold til lønforarbejdningskontrakter, og med fradrag af de mængder, som virksomheden har fremstillet for en kommittent i henhold til lønforarbejdningskontrakter.

I stedet for faktisk fremstillede mængder, som omhandlet i andet afsnit, kan den ansvarlige myndighed i en medlemsstat anvende den produktion, der skønnes ud fra virksomhedernes leveringskontrakter, hvis denne metode giver et højere resultat.

4. Er kommittentens og forarbejderens virksomheder beliggende i forskellige medlemsstater, indsendes den i stk. 3 omhandlede anmodning til begge de berørte medlemsstater. De pågældende medlemsstater udformer i så tilfælde svaret i fællesskab og træffer de fornødne foranstaltninger til at kontrollere, at betingelserne i stk. 3 er opfyldt.

5. En sukkermængde, der er fremstillet af en forarbejder, kan anses for kommittentens produktion, hvis der foreligger et af medlemsstaten anerkendt tilfælde af force majeure, hvor sukkerroer, sukkerrør eller melasse må forarbejdes til sukker i en anden virksomhed end kommittentens.

([1]) EUT L 89 af 28.3.2006, s. 11.
([2]) EUT L 78 af 17.3.2007, s. 20.

▼B

KAPITEL III

GODKENDELSE AF FABRIKANTER OG RAFFINADERIER

Artikel 7

Ansøgning om godkendelse

1. Der kan meddeles godkendelse til virksomheder, der ansøger derom og driver erhverv som

a) sukkerfabrikant

b) isoglucosefabrikant

c) inulinsirupsfabrikant

d) heltidsraffinaderi som defineret i artikel 2, nr. 13), i forordning (EF) nr. 318/2006.

Ansøgningen i første afsnit indgives til den ansvarlige myndighed i den medlemsstat, hvor virksomheden udøver sit erhverv.

En virksomhed kan ansøge om godkendelse til en eller flere af de i første afsnit opregnede erhvervsaktiviteter.

2. I sin godkendelsesansøgning oplyser virksomheden navn, adresse, produktionskapacitet for sukker, isoglucose og inulinsirup og eventuelt antal produktionsanlæg i medlemsstaten med angivelse af adresse og produktionskapacitet for hvert anlæg.

3. En virksomhed, der ansøger om godkendelse i henhold til stk. 1, første afsnit, litra d), skal bevise, at den lever op til definitionen i artikel 2, nr. 13), i forordning (EF) nr. 318/2006.

Artikel 8

Forpligtelser

1. Med henblik på at opnå godkendelse forpligter virksomheden sig skriftligt til

a) omgående at meddele medlemsstatens ansvarlige myndighed eventuelle ændringer i de i artikel 7, stk. 2, omhandlede oplysninger

b) at give medlemsstatens ansvarlige myndighed adgang til registrene som omhandlet i artikel 9 og salgspriserne som omhandlet i artikel 13

c) at indgive medlemsstaten oplysningerne som omhandlet i artikel 21

d) efter anmodning fra medlemsstatens ansvarlige myndighed at forelægge alle oplysninger og al dokumentation, som er nødvendig for forvaltning og kontrol.

2. Godkendelsen er et dokument fra den ansvarlige myndighed vedlagt et dokument med angivelse af de i stk. 1 anførte forpligtelser, som virksomheden underskriver.

▼B

3. Godkendelsen tilbagekaldes, hvis det konstateres, at en af de i stk. 1 anførte betingelser ikke længere er opfyldt. Godkendelsen kan tilbagekaldes i løbet af produktionsåret. Tilbagekaldelsen har ikke tilbagevirkende kraft.

Artikel 9

Registre

Medlemsstatens ansvarlige myndighed fastsætter, hvilke registre alle virksomheder, der er godkendt i henhold til artikel 7 og 8, skal føre for hvert af deres produktionsanlæg, samt den hyppighed, hvormed der skal indføres oplysninger, hvilket skal være mindst en gang om måneden.

Disse registre opbevares af virksomheden i mindst tre år efter udgangen af det pågældende år, og de skal som minimum indeholde følgende:

1) mængder modtagne råvarer med angivelse af sukkerindholdet for sukkerroer og sukkerrør, som det er fastslået ved levering på virksomheden

2) eventuelt modtagne færdigvarer og halvfabrikata

3) mængder af fremstillede færdigvarer samt mængder af biprodukter

4) svindet ved forarbejdningen

5) de destruerede mængder og en begrundelse for destruktionen

6) mængder afsendte færdigvarer.

Artikel 10

Kontrol

1. I løbet af hvert produktionsår foretager den ansvarlige myndighed i medlemsstaten kontrol hos hver godkendt fabrikant og hvert godkendt raffinaderi.

2. Kontrollerne har til formål at sikre, at oplysningerne i registrene som omhandlet i artikel 9 og meddelelserne som omhandlet i artikel 21 er korrekte og udtømmende, bl.a. ved hjælp af en analyse af sammenhængen mellem mængder af leverede råvarer og mængder af fremstillede færdigvarer samt en krydskontrol med handelsdokumenter og andre relevante dokumenter.

Kontrollerne omfatter en verificering af, at vejeinstrumenter samt laboratorieanalyser, der bruges til at opgøre leverancer af råvarer og disses brug i produktionen, fremstillede produkter og lagerbevægelser, er nøjagtige.

Kontrollerne omfatter en verificering af, at de data, der bruges til at beregne virksomhedens månedlige gennemsnitspriser i overensstemmelse med artikel 13, stk. 2, er korrekte og udtømmende.

For sukkerfabrikanter kontrolleres det også, at forpligtelsen til at betale sukkerroeproducenten minimumsprisen overholdes.

Mindst én gang hvert andet år omfatter kontrollen en fysisk lagerkontrol.

▼B

3. Hvis medlemsstatens ansvarlige myndighed tillader, at visse dele af kontrollen gennemføres på grundlag af en stikprøve, skal stikprøven sikre et pålideligt og repræsentativt kontrolniveau.

4. Medlemsstaten kan kræve, at de godkendte virksomheder bruger et attesterende organ, hvis status er anerkendt i medlemsstaten, til at attestere prisoplysningerne som omhandlet i artikel 13.

5. Ved hver kontrol udarbejdes en kontrolrapport, der underskrives af kontrollanten, og hvori der gøres nøje rede for den udførte kontrol. I rapporten anføres bl.a.:

a) dato for kontrollen og de tilstedeværende personer

b) kontrolperiode og mængder

c) anvendte kontrolmetoder, herunder henvisninger til eventuelle stikprøveudtagningsmetoder

d) resultaterne af kontrollen og de eventuelt forlangte korrigerende foranstaltninger

e) en evaluering af, hvor alvorlige, hvor omfattende, hvor konstante og hvor langvarige eventuelt konstaterede uoverensstemmelser har været, samt alle andre forhold, der skal tages i betragtning ved fastsættelse af sanktioner.

Hver kontrolrapport arkiveres og opbevares i mindst tre år efter kontrolåret, således at Kommissionens kontroltjenester let kan bruge den.

▼M2

6. Medlemsstaterne yder hinanden gensidig bistand for at sikre kontrollens effektivitet og gøre det muligt at kontrollere de fremlagte dokumenters ægthed og nøjagtigheden af de udvekslede oplysninger.

▼B

Artikel 11

Sanktioner

1. Hvis medlemsstatens ansvarlige myndighed konstaterer en uoverensstemmelse mellem de fysiske lagre og dataene i de registre, der er omhandlet i artikel 9, eller manglende overensstemmelse mellem mængder af råvarer og fremstillede færdigvarer eller mellem relevante dokumenter og opgivne eller registrerede data eller mængder, fastslår eller anslår den de faktisk producerede mængder og lagre i det igangværende produktionsår og eventuelt de foregående produktionsår.

For enhver mængde, der er ukorrekt anmeldt med en uberettiget økonomisk fordel til følge, pålægges en betaling på 500 EUR pr. ton af den pågældende mængde.

2. Hvis medlemsstatens ansvarlige myndighed konstaterer, at en virksomhed ikke har opfyldt sine forpligtelser i henhold til artikel 8, og hvis der ikke foreligger tilstrækkeligt dokumentationsmateriale til, at formålene med kontrollen ifølge artikel 10, stk. 2, kan opfyldes, pålægger den ansvarlige myndighed en sanktion i form af betaling af 500 EUR pr. ton, gældende for en fast mængde færdigvare, som fastsættes af medlemsstaten afhængigt af overtrædelsens alvor.

▼B

3. Stk. 1 og 2 finder ikke anvendelse i tilfælde, hvor uoverensstemmelser er mindre end 5 vægtprocent af mængden af anmeldte eller registrerede færdigvarer, som er omfattet af kontrollen, eller skyldes administrative udeladelser eller simple fejl, forudsat at der træffes korrigerende foranstaltninger for at forhindre, at sådanne mangler opstår igen.

4. Sanktionerne i stk. 1 og 2 finder ikke anvendelse i tilfælde af force majeure.

▼M8

_____

▼B

KAPITEL IV

PRISER

▼M8

_____

▼B

Artikel 15

Overgangsbestemmelser for indsendelse af prisoplysninger

▼M1

Senest den 20. oktober 2006, 20. januar 2007, 20. april 2007, 20. juli 2007, 20. oktober 2007, 20. januar 2008 og 20. april 2008 meddeler de virksomheder, der er godkendt i henhold til artikel 7 og 8 i denne forordning, samt de forarbejdere, der er godkendt i henhold til artikel 17, stk. 1, i forordning (EF) nr. 318/2006, Kommissionen de priser, de har beregnet i overensstemmelse med artikel 13, stk. 1, i denne forordning i de foregående tre måneder.

▼B

Kommissionen modtager, behandler og lagrer oplysningerne på en sådan måde, at oplysningerne beskyttes.

De øvrige erhvervsdrivende i sukkersektoren, bl.a. køberne, kan meddele Kommissionen den gennemsnitspris på sukker, der er beregnet efter bestemmelserne i artikel 13. De anfører deres navn, adresse og firmanavn.

▼M8

_____

▼B

Artikel 16

Leveringskontrakt

1. Med henblik på anvendelsen af artikel 6, stk. 5, i forordning (EF) nr. 318/2006 forstås ved leveringskontrakt den kontrakt, der indgås mellem sukkerfabrikanten og sukkerroesælgeren om salg af de af ham dyrkede sukkerroer.

▼B

2. Hvis en fabrikant i medfør af artikel 14 eller artikel 19 i forordning (EF) nr. 318/2006 overfører en del af sin produktion til det følgende produktionsår, anses fabrikantens kvote for nævnte produktionsår nedsat med den overførte mængde med henblik på anvendelsen af artikel 6, stk. 5, i samme forordning.

3. Som indgået før såningen anses kun kontrakter, der er indgået før afslutningen af al såning og i alle tilfælde:

— før den 1. april i Italien

— før den 1. maj i de øvrige medlemsstater.

▼M2

Artikel 16a

Købsbetingelser for sukkerroer

Brancheaftaler og leveringskontrakter, jf. artikel 50, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1234/2007, skal være i overensstemmelse med bilag II til nærværende forordning.

▼B

Artikel 17

Tillæg og fradrag

1. Ved anvendelsen af de tillæg og fradrag, der er fastsat i artikel 5, stk. 3, i forordning (EF) nr. 318/2006, skal minimumsprisen for kvotesukkerroer i artikel 5, stk. 1, i nævnte forordning pr. 0,1 % saccharoseindhold:

a) forhøjes med mindst:

i) 0,9 % for indhold større end 16 % og højst 18 %

ii) 0,7 % for indhold større end 18 % og højst 19 %

iii) 0,5 % for indhold større end 19 % og højst 20 %

b) nedsættes med højst:

i) 0,9 % for indhold mindre end 16 % og mindst 15,5 %

ii) 1 % for indhold mindre end 15,5 % og mindst 14,5 %.

For sukkerroer med et saccharoseindhold større end 20 % gælder mindst minimumsprisen justeret i overensstemmelse med litra a), nr. iii).

2. I leveringskontrakter og brancheaftaler som omhandlet i artikel 6 i forordning (EF) nr. 318/2006 kan der i forhold til de i stk. 1 omhandlede tillæg og fradrag fastsættes:

a) supplerende tillæg for saccharoseindhold større end 20 %

b) supplerende fradrag for saccharoseindhold mindre end 14,5 %.

▼B

I disse kontrakter og aftaler kan der for sukkerroer med et saccharoseindhold mindre end 14,5 % fastsættes en definition af sukkerroer, der er egnede til forarbejdning til sukker, hvis der i disse kontrakter og aftaler fastsættes supplerende fradrag for saccharoseindhold under 14,5 %, men mindst det i definitionen fastsatte minimumssaccharoseindhold.

Indeholder kontrakterne og aftalerne ikke den i andet afsnit omhandlede definition, kan den pågældende medlemsstat fastsætte den. I så fald fastsætter den samtidig de i andet afsnit omhandlede supplerende fradrag.

▼M1

KAPITEL V

KVOTER OG PRODUKTIONSAFGIFT

▼B

Artikel 18

Supplerende sukkerkvoter

1. De supplerende sukkerkvoter, der er omhandlet i artikel 8 i forordning (EF) nr. 318/2006, kan kun tildeles sukkerfabrikanter, som har fået tildelt en kvote i 2005/06.

2. I sin ansøgning om supplerende sukkerkvote anfører virksomheden, om den ønsker at få den supplerende kvote fra produktionsåret 2006/07 eller 2007/08.

Når medlemsstaten tildeler en virksomhed en supplerende kvote, angiver den fra hvilket produktionsår tildelingen træder i kraft. Dog træder tildelinger efter den 1. januar 2007 i kraft fra produktionsåret 2007/08.

▼M1

3. Medlemsstaterne meddeler Kommission fristen for betaling af den engangsafgift, der er omhandlet i artikel 8, stk. 4, i forordning (EF) nr. 318/2006, senest ti arbejdsdage efter, at de har truffet beslutning om fristen.

Medlemsstaterne underretter de berørte sukkervirksomheder om de skyldige beløb senest en måned før den i første afsnit nævnte frist og senest den 31. januar 2008.

▼B

Artikel 19

Supplerende isoglucosekvoter

1. Italien, Litauen og Sverige tildeler de supplerende kvoter, som er omhandlet i artikel 9, stk. 2, i forordning (EF) nr. 318/2006, i et eller flere af de fire produktionsår 2006/07 til 2009/10, således at enhver forskelsbehandling mellem de berørte erhvervsdrivende undgås.

2. Hver af de berørte virksomheder betaler den i artikel 9, stk. 3, i forordning (EF) nr. 318/2006 omhandlede engangsafgift før en frist, medlemsstaten fastsætter, og som ikke kan være senere end den 31. december i det produktionsår, fra hvilket den supplerende isoglucosekvote er tildelt.

▼B

Hvis engangsafgiften ikke er betalt inden den i første afsnit fastsatte frist, anses de supplerende isoglucosekvoter ikke for at være tildelt den pågældende virksomhed.

▼M1

3. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen den i stk. 2 nævnte frist senest ti arbejdsdage efter, at de har truffet beslutning om fristen.

Medlemsstaterne underretter de berørte isoglucosevirksomheder om de skyldige beløb senest en måned før den i stk. 2 nævnte frist og senest den 30. november i det produktionsår, som kvoten tildeles fra.

▼M8

———————

▼M1

Artikel 20a

Produktionsafgift

Fra produktionsåret 2007/08 meddeler medlemsstaterne hvert år senest den 31. januar alle godkendte sukker- og isoglucoseproducenter, hvilke produktionsafgifter de skal betale for indeværende produktionsår.

▼M8

———————

▼B

KAPITEL VI

OFFENTLIG INTERVENTION

AFDELING 1

Tilbud til intervention

Artikel 23

Tilbud

1. Tilbud af sukker til intervention indgives skriftligt til interventionsorganet i den medlemsstat, på hvis område det tilbudte sukker befinder sig på tilbudstidspunktet.

2. Tilbud af sukker til intervention tages kun i betragtning, hvis det er indgivet af en fabrikant, der er godkendt efter artikel 7 og 8, og angår kvotesukker af hans egen produktion i det igangværende produktionsår, og hvis sukkeret på tilbudstidspunktet er oplagret separat på et oplagringssted, der er godkendt efter artikel 24.

3. Medlemsstaterne må højst acceptere den mængde til intervention pr. produktionsår, der er anført for hver af dem i ►M2 bilag I ◄. I tilfælde af, at tilbuddene til intervention overstiger den maksimale mængde, anvender medlemsstatens ansvarlige myndighed en fast koefficient til at nedsætte tilbuddene, således at den samlede accepterede mængde svarer til den disponible mængde.

▼B

4. Før begyndelsen af hvert produktionsår ændrer Kommissionen de i ►M2 bilag I ◄ fastsatte mængder under hensyntagen til de i artikel 10 i forordning (EF) nr. 318/2006 omhandlede justeringer og inden for den samlede mængde, der er fastsat i artikel 18, stk. 2, i samme forordning.

I sidste kvartal af hvert produktionsår ændres, hvis det er påkrævet, de i ►M2 bilag I ◄ fastsatte mængder under hensyntagen til ubrugte mængder, efter proceduren i artikel 39, stk. 2, i forordning (EF) nr. 318/2006 og inden for den samlede mængde, der er fastsat i artikel 18, stk. 2, i samme forordning.

Artikel 24

Godkendelse af oplagringssted

1. Når en fabrikant anmoder interventionsorganet derom, godkendes hvert oplagringssted, der opfylder følgende betingelser:

a) det er egnet til opbevaring af sukker

b) det er beliggende på et sted, hvor der er de nødvendige transportmuligheder til at udlagre sukkeret

c) det giver mulighed for særskilt oplagring af de mængder, der tilbydes til intervention.

Interventionsorganerne kan opstille supplerende betingelser.

2. Godkendelsen af oplagringsstedet gives enten for oplagring af løst indladet sukker eller oplagring af emballeret sukker. I godkendelsen fastsættes der en øvre grænse for den oplagrede mængde, som er på 50 gange den daglige udlagringskapacitet, som ansøgeren forpligter sig til at stille til rådighed for interventionsorganet. I godkendelsen anføres den samlede mængde, for hvilken den meddeles, og den daglige udlagringskapacitet.

3. Sukkeret skal være oplagret, så det kan identificeres og der er adgang til det. Når det er emballeret, skal det være på paller, dog ikke hvis emballagen er »big bags«.

4. Interventionsorganet tilbagekalder godkendelsen, hvis det konstateres, at en af betingelserne i stk. 1, 2 og 3 ikke længere er opfyldt. Godkendelse kan tilbagekaldes i løbet af produktionsåret. Tilbagekaldelsen har ikke tilbagevirkende kraft.

Artikel 25

Mindstekrav til sukkerkvalitet

1. Sukker, der tilbydes til intervention, skal opfylde følgende betingelser:

a) være produceret under kvoten i det produktionsår, hvor tilbuddet fremsættes

b) være krystallinsk.

▼B

2. Hvidt sukker, der tilbydes til intervention, skal være af sund og sædvanlig handelskvalitet med et vandindhold på højst 0,06 % og letflydende.

3. Råsukker, der tilbydes til intervention, skal være af sund og sædvanlig handelskvalitet med et udbytte på mindst 89 %, beregnet i overensstemmelse med bilag I, punkt III, i forordning (EF) nr. 318/2006.

Rørråsukker skal have en sikkerhedsfaktor på højst 0,30.

Roeråsukker skal have:

— en pH-værdi på mindst 7,9 på tidspunktet for antagelsen af tilbuddet

— et indhold af invertsukker på højst 0,07 %

— en temperatur, som ikke frembyder nogen risiko med hensyn til forsvarlig opbevaring

— en sikkerhedsfaktor på højst 0,45, når polarisationsgraden er 97 eller derover, eller et vandindhold på højst 1,4 %, når polarisationsgraden er mindre end 97.

Sikkerhedsfaktoren beregnes ved, at den procentsats, der udtrykker det pågældende sukkers vandindhold, divideres med forskellen mellem 100 og sukkerets polarisationsgrad.

Artikel 26

Parti

Sukker, der tilbydes til intervention, skal tilbydes i partier.

I denne afdeling forstås ved »et parti« en mængde sukker på mindst 2 000 tons, der er af samme kvalitet, har samme præsentationsform og befinder sig på et og samme oplagringssted.

Artikel 27

Tilbuddets indhold

1. Tilbuddet til interventionsorganet skal indeholde angivelse af:

a) tilbudsgiverens navn og adresse

b) det oplagringssted, hvor sukkeret befinder sig på tilbudstidspunktet

c) den udlagringskapacitet, der garanteres med henblik på overtagelse af det tilbudte sukker

d) det tilbudte sukkers nettomængde

e) arten og kvaliteten af det tilbudte sukker samt det produktionsår, i hvilket det er fremstillet

f) sukkerets præsentationsform.

▼B

2. Interventionsorganet kan kræve yderligere oplysninger.

3. Tilbuddet skal ledsages af en erklæring fra tilbudsgiveren om, at det pågældende sukker ikke tidligere har været genstand for interventionsopkøb, at han er ejer af sukkeret, og at sukkeret opfylder betingelserne i artikel 25, stk. 1, litra a).

Artikel 28

Gennemgang af tilbuddene

1. Tilbud er bindende i en periode på tre uger fra dagen for fremsættelsen. I denne periode kan tilbud dog tilbagekaldes med interventionsorganets samtykke.

2. Interventionsorganet undersøger tilbuddet. Det antager tilbuddet senest ved udløbet af den i stk. 1 nævnte periode. Det afslår dog tilbuddet, hvis undersøgelsen viser, at en af de stillede betingelser ikke er opfyldt.

AFDELING 2

Oplagring

Artikel 29

Oplagringskontrakt

1. Den oplagringskontrakt, der skal indgås mellem tilbudsgiveren og interventionsorganet, inden tilbuddet antages, indgås for et ubestemt tidsrum.

Oplagringskontrakten får virkning fem uger efter den dato, tilbuddet er antaget, og udløber ved udgangen af den tidages periode, hvor overtagelsen af den pågældende sukkermængde afsluttes.

I denne artikel forstås ved »en tidages periode« for hver kalendermåned en af perioderne fra den 1. til den 10., fra den 11. til den 20. eller fra den 21. til månedens udløb.

2. Oplagringskontrakten skal navnlig indeholde følgende:

a) en bestemmelse om, at den udløber på de i denne forordning fastsatte betingelser efter et varsel på mindst ti dage

b) størrelsen af de lageromkostninger, interventionsorganet skal afholde

3. Lageromkostningerne bæres af interventionsorganet i tidsrummet fra begyndelsen af den tidages periode, i hvilken den i stk. 2 omhandlede kontrakt træder i kraft, og indtil den nævnte kontrakts udløb.

4. Disse lageromkostninger må ikke overstige et beløb på 0,48 EUR pr. ton og pr. tidages periode.

5. Oplagringskontrakten udløber, når overtagelsen i henhold til artikel 50 er afsluttet.

▼B

Artikel 30

Ejendomsrettens overgang

1. Ejendomsretten til det sukker, som er omfattet af en oplagringskontrakt, overgår ved betalingen af det pågældende sukker.

2. Sælgeren hæfter dog indtil overtagelsen for kvaliteten af det i stk. 1 omhandlede sukker og for den emballage, i hvilken sukkeret er blevet antaget til intervention.

Artikel 31

Opfyldelse af kvalitets- og emballagekrav

1. Hvis det for en sukkermængde konstateres, at kvaliteten ikke opfylder de i artikel 25 anførte krav, er sælgeren forpligtet til straks at ombytte dette sukker med en tilsvarende mængde, som opfylder betingelserne, og som befinder sig på samme oplagringssted eller på et andet oplagringssted, der er godkendt efter artikel 24.

2. Når det oplagrede sukker er emballeret, og det konstateres, at emballagen ikke længere opfylder de fastsatte specifikationer, kræver interventionsorganet af sælgeren ombytning til en emballage, der er i overensstemmelse med kravene.

AFDELING 3

Betingelser ved opkøb til intervention

Artikel 32

Opkøbspriser og kvalitet for hvidt sukker

1. Interventionsopkøbsprisen for hvidt sukker er:

— 505,52 EUR pr. ton i produktionsåret 2006/07

— 433,20 EUR pr. ton i produktionsåret 2006/08

— 323,52 EUR pr. ton i produktionsårene 2008/09 og 2009/10

2. Hvidt sukker inddeles i fire kategorier:

a) kategori 1: sukker af bedre kvalitet end standardkvaliteten

b) kategori 2: sukker af standardkvalitet som defineret i bilag I, punkt II, i forordning (EF) nr. 318/2006

c) kategori 3 og 4: sukker af ringere kvalitet end standardkvaliteten.

3. Sukker af kategori 1 har følgende egenskaber:

a) sund og sædvanlig handelskvalitet, tør, i krystaller af ensartet kornstørrelse, letflydende

b) vandindhold: højst 0,06 %

c) indhold af invertsukker: højst 0,04 %

▼B

d) antallet af point hverken sammenlagt over 8 eller i øvrigt over

— 6 point for askeindholdet

— 4 point for farvetypen, bestemt efter den af Institut for Landbrugsteknologi og Sukkerindustri i Braunschweig fastlagte metode, i det følgende benævnt »Braunschweig-metoden«

— 3 point for opløsningens farvning, bestemt efter ICUMSA-metoden.

Der beregnes et point pr.:

a) 0,0018 % askeindhold, bestemt efter ICUMSA-metoden ved 28° Brix

b) 0,5 farvetypeenheder, bestemt efter Braunschweig-metoden

c) 7,5 enheder med hensyn til opløsningens farvning, bestemt efter ICUMSA-metoden.

4. Sukker af kategori 3 har følgende egenskaber:

a) sund og sædvanlig handelskvalitet, tør, i krystaller af ensartet kornstørrelse, letflydende

b) polarisation: mindst 99,7°S

c) vandindhold: 0,06 %:

d) indhold af invertsukker: højst 0,04 %

e) farvetype: højst nr. 6, bestemt efter Braunschweig-metoden.

5. Kategori 4 omfatter sukker, der ikke henhører under kategori 1-3.

6. Den i stk. 1 fastsatte opkøbspris reguleres med et fradrag på:

a) 7,30 EUR pr. ton for sukker af kategori 3

b) 13,10 EUR pr. ton for sukker af kategori 4.

Artikel 33

Opkøbspris for råsukker

1. Interventionsopkøbsprisen for råsukker er:

— 397,44 EUR pr. ton i produktionsåret 2006/07

— 359,04 EUR pr. ton i produktionsåret 2007/08

— 268,16 EUR pr. ton i produktionsårene 2008/09 og 2009/10

2. Den i stk. 1 fastsatte opkøbspris reguleres med:

a) et tillæg, hvis det pågældende sukkers udbytte er højere end 92 %

b) et fradrag, hvis det pågældende sukkers udbytte er lavere end 92 %.

▼B

3. Størrelsen af tillægget eller fradraget, udtrykt i EUR pr. ton, er lig med differencen mellem interventionsprisen for råsukker og den samme pris multipliceret med en koefficient. Denne koefficient bestemmes ved at dividere udbyttet af det pågældende råsukker med 92 %.

4. Råsukkerets udbytte beregnes i overensstemmelse med bilag I, punkt III, i forordning (EF) nr. 318/2006.

Artikel 34

Betalingsfrist

Interventionsorganet foretager tidligst betaling den 120. dag efter den dag, tilbuddet er antaget, forudsat at kontrollen af de tilbudte partiers vægt og kvalitative egenskaber er udført i overensstemmelse med afdeling 4.

AFDELING 4

Kontrol

Artikel 35

Prøve til kvalitetskontrol

Inden for den i artikel 34 fastsatte frist udtager sagkyndige, som er godkendt af den pågældende medlemsstats myndigheder, eller sagkyndige, som er udpeget efter aftale mellem interventionsorganet og sælgeren, fire repræsentative prøver til analyseformål. De kontraherende parter får en prøve hver. De to andre prøver opbevares enten af den sagkyndige eller af et af myndighederne anerkendt laboratorium.

Hver prøve analyseres to gange, og gennemsnittet af de to resultater anses som resultat af analysen af den pågældende prøve.

Artikel 36

Uenighed om kvaliteten

1. Hvis der er forskel mellem resultaterne af de analyser, sælgeren og køberen har foretaget efter artikel 35, er det aritmetiske gennemsnit af de to resultater afgørende for bestemmelsen af den kategori, det pågældende sukker henhører under, hvis forskellen

— for sukker af kategori 1 er mindre end eller lig med 1 point for hver af de i artikel 32, stk. 3, litra d), nævnte egenskaber

— for sukker af kategori 2 er mindre end eller lig med 2 point for hver af de ved definitionen af denne kategori fastlagte egenskaber, for de egenskaber, der bestemmes ved point.

Det i artikel 35, første afsnit, nævnte laboratorium kan dog foretage en voldgiftsanalyse, hvis en af de kontraherende parter anmoder herom. I så fald beregnes det aritmetiske gennemsnit af resultatet af voldgiftsanalysen og det af sælgerens og køberens analyseresultater, der ligger nærmest ved dette resultat.

▼B

Dette gennemsnit er afgørende for bestemmelsen af den kategori, det pågældende sukker henhører under. Hvis resultatet af voldgiftsanalysen ligger nøjagtig midt imellem resultaterne af sælgerens og køberens analyse, er voldgiftsanalysen alene afgørende for bestemmelsen af den kategori, det pågældende sukker henhører under.

2. Hvis forskellen mellem resultaterne af de analyser, sælgeren og køberen har foretaget efter artikel 35, er større end angivet i stk. 1, første afsnit, første eller andet led, alt efter omstændighederne, foretager et af myndighederne anerkendt laboratorium en voldgiftsanalyse. I så fald anvendes den i stk. 1, andet afsnit, angivne fremgangsmåde.

3. I tilfælde af uenighed med hensyn til den øvre grænse for farvetypen for sukker af kategori 3, polarisationen, vandindholdet eller indholdet af invertsukker, benyttes samme fremgangsmåde som angivet i stk. 1 og 2.

Dog erstattes de i stk. 1 nævnte forskelle med:

— 1,0 farvetypeenhed for sukker af kategori 3

— 0,2°S for polarisationen

— 0,02 % for vandindholdet

— 0,01 % for indholdet af invertsukker.

4. I tilfælde af uenighed mellem de kontraherende parter efter anvendelse af artikel 35 med hensyn til udbyttet af det opkøbte råsukker foretages en voldgiftsanalyse af det i artikel 35, stk. 1, nævnte laboratorium. I så fald beregnes det aritmetiske gennemsnit af resultatet af voldgiftsanalysen og det af sælgerens og køberens analyseresultater, der ligger nærmest ved dette resultat.

Dette gennemsnit er afgørende for bestemmelsen af udbyttet af det pågældende råsukker. Ligger resultatet af voldgiftsanalysen nøjagtig midt imellem resultaterne af sælgerens og køberens analyser, er voldgiftsanalysen alene afgørende for bestemmelsen af udbyttet af det pågældende råsukker.

5. Omkostningerne til voldgiftsanalysen i stk. 1, andet afsnit, bæres af den kontraherende part, der har anmodet om analysen.

Omkostningerne til voldgiftsanalysen i stk. 2 bæres af interventionsorganet og sælgeren med halvdelen hver.

Omkostningerne ved voldgiftsanalysen i stk. 3 bæres af den kontraherende part, der har bestridt resultaterne af de analyser, der er foretaget i henhold til artikel 35.

Artikel 37

Kontrol af oplagringssted

Det ansvarlige kontrolorgan foretager uanmeldt kontrol af, at produkterne befinder sig på det pågældende oplagringssted, jf. artikel 4 i Kommissionens forordning (EF) nr. 2148/96 ([1]).

([1]) EFT L 288 af 9.11.1996, s. 6.

▼B

Artikel 38

Vægtkontrol og omkostninger hertil

1. De i artikel 35 nævnte sagkyndige kontrollerer vægten af det solgte sukker.

Sælgeren træffer de fornødne foranstaltninger for at gøre det muligt for de sagkyndige at kontrollere vægten og udtage prøver.

2. De med kontrollen af vægten forbundne omkostninger bæres af sælgeren.

3. Udgifterne til de sagkyndige, som kontrollerer vægten og udtager prøver, bæres af interventionsorganet.

4. Mængden kan konstateres på grundlag af lagerregnskabet, der skal opfylde branchens og interventionsorganets krav, for så vidt som:

a) den ved vejning konstaterede vægt og de fysiske egenskaber på vejningstidspunktet fremgår af lagerregnskabet. Vejningen skal være foretaget inden for de seneste ti måneder

b) lagerholderen erklærer, at det tilbudte parti i alle henseender svarer til de oplysninger, der er anført i lagerregnskabet

c) de egenskaber, der konstateres på vejningstidspunktet, stemmer overens med egenskaberne i de repræsentative prøver.

AFDELING 5

Interventionssalg

Artikel 39

Salg

1. Interventionsorganerne må først sælge sukker, når det efter proceduren i artikel 39, stk. 2, i forordning (EF) nr. 318/2006 er blevet besluttet at udbyde det til salg.

2. Salg af sukker på de betingelser, der er nævnt i artikel 18, stk. 3, i forordning (EF) nr. 318/2006, sker ved licitation eller ved en anden salgsprocedure.

3. Ved beslutningen om licitationens åbning fastlægges licitationsbetingelserne, herunder navnlig anvendelsesformålet for det sukker, der skal afsættes.

I denne afdeling forstås ved »anvendelsesformålet«:

a. foderbrug

b. eksport

c. andre formål, som i givet fald skal fastlægges.

Alt efter tilfældet vedrører licitationen salgsprisen, denatureringspræmiebeløbet eller eksportrestitutionsbeløbet.

4. Licitationsbetingelserne skal sikre, at alle interesserede får lige adgang til at deltage i licitationen på samme betingelser, uanset deres etableringssted i EF.

▼B

Artikel 40

Licitationsbekendtgørelse

1. Licitationen afholdes af det pågældende interventionsorgan, for så vidt angår de mængder af sukkeret, som det ligger inde med.

2. Hvert af de berørte interventionsorganer udfærdiger en licitationsbekendtgørelse, der offentliggøres mindst otte dage før, perioden for indgivelse af bud begynder.

Interventionsorganet sender licitationsbekendtgørelsen og alle ændringer hertil til Kommissionen inden offentliggørelsen.

3. Licitationsbekendtgørelsen skal navnlig indeholde følgende oplysninger:

a) navn og adresse på det interventionsorgan, der afholder licitationen

b) licitationsbetingelserne

c) fristen for indgivelse af bud

d) de sukkerpartier, der udbydes, og for hvert parti

— betegnelse

— mængde

— kvalitetsbetegnelse for det pågældende sukker

— præsentation

— oplagringssted for det pågældende sukker

— leveringstrin

— eventuelt foreliggende muligheder for indladning på flod-, sø- eller jernbanetransportmidler.

I denne afdeling forstås ved »parti« en sukkermængde, der har samme kvalitetsbetegnelse og samme præsentationsform, og som er oplagret på samme oplagringssted. Det mindste bud for hver dellicitation er på 250 tons.

4. Interventionsorganet træffer de forholdsregler, som det anser for nødvendige, for at give interesserede, der anmoder derom, mulighed for at undersøge det sukker, som udbydes til salg.

Artikel 41

Licitation

1. Ethvert tilslag ved licitation anses som indgåelse af en kontrakt om salg af den sukkermængde, for hvilken der er givet tilslag. Tilslag gives, alt efter omstændighederne, på grundlag af følgende angivelser i buddet:

a) den pris, som tilslagsmodtageren skal betale

b) denatureringspræmiebeløbet

c) eksportrestitutionsbeløbet.

2. Den pris, som tilslagsmodtageren skal betale, er:

a) i det i stk. 1, litra a), nævnte tilfælde den i buddet angivne pris

▼B

b) i det i stk. 1, litra b) og c), nævnte tilfælde den i licitationsbetingelserne angivne pris.

Artikel 42

Licitationsbetingelser

1. Når der udbydes sukker i licitation, fastsættes følgende licitationsbetingelser i beslutningen om licitationens åbning:

a) den samlede mængde eller de mængder, der udbydes

b) anvendelsesformålet

c) fristen for indgivelse af bud

d) den pris, som tilslagsmodtageren skal betale, hvis sukkeret er bestemt til foderbrug eller til eksport.

2. Der kan i beslutningen om licitationens åbning fastsættes supplerende betingelser, navnlig:

a) minimumsprisen for sukker, der udbydes til salg med et andet anvendelsesformål end foderbrug eller eksport

b) maksimumsbeløbet for denatureringspræmien eller for eksportrestitutionen

c) minimumsmængden pr. bydende eller pr. parti

d) maksimumsmængden pr. bydende eller pr. parti

e) den særlige gyldighedsperiode for denatureringspræmiebeviset eller for eksportlicensen.

Artikel 43

Løbende licitation

1. Hvis forholdene på sukkermarkedet i EF gør det hensigtsmæssigt, kan der åbnes en løbende licitation med henblik på salg.

Inden for den løbende licitations gyldighedsperiode holdes der dellicitationer.

2. Der offentliggøres kun en bekendtgørelse om en løbende licitation ved dennes åbning. Bekendtgørelsen kan ændres eller udskiftes i løbet af den periode, den løbende licitation omfatter. Bekendtgørelsen ændres eller udskiftes, hvis licitationsbetingelserne ændres i den af den løbende licitation omfattede periode.

Artikel 44

Indgivelse af bud

1. Buddene indgives til interventionsorganet i elektronisk form.

2. I buddet anføres:

a) licitationens betegnelse

b) den bydendes navn og adresse

c) partiets betegnelse

d) den mængde, buddet vedrører

▼B

e) pr. ton, udtrykt i EUR med to decimaler, alt efter omstændighederne:

— budprisen, ekskl. indenlandske afgifter

— det foreslåede denatureringspræmiebeløb

— det foreslåede eksportrestitutionsbeløb.

Interventionsorganet kan kræve yderligere oplysninger.

3. Et bud, der vedrører flere partier, anses for at indeholde lige så mange bud som det antal partier, det vedrører.

4. Et bud er kun gyldigt, hvis:

a) der inden udløbet af fristen for indgivelse af bud er forelagt bevis for, at der er stillet den i forbindelse med licitationen krævede sikkerhed på 200 EUR pr. ton sukker

b) det indeholder en erklæring fra den bydende om, at denne forpligter sig til for den mængde sukker, for hvilken han i givet fald får tilslag, det være sig for en denatureringspræmie eller en eksportrestitution

— at anmode om et denatureringspræmiebevis og at stille den derfor krævede sikkerhed, når det drejer sig om en licitation vedrørende sukker til foderbrug

— at anmode om en eksportlicens og at stille den derfor krævede sikkerhed, når det drejer sig om en licitation vedrørende sukker til eksport.

5. Et bud kan indeholde en angivelse om, at det kun skal betragtes som indgivet, hvis der gives tilslag

a) for hele den i buddet anførte mængde eller for en nærmere angiven del heraf

b) senest på et bestemt klokkeslæt på en nærmere angiven dato.

6. Bud, som ikke indgives i overensstemmelse med stk. 1-5, eller som indeholder andre end de i licitationsbekendtgørelsen anførte betingelser, tages ikke i betragtning.

7. Et indgivet bud kan ikke trækkes tilbage.

Artikel 45

Gennemgang af buddene

1. Gennemgangen af buddene foretages for lukkede døre af interventionsorganet. De personer, der er til stede ved gennemgangen, har tavshedspligt.

2. Buddene meddeles straks til Kommissionen.

Artikel 46

Fastsættelse af beløbsstørrelser

Er der i licitationsbetingelserne ikke fastsat minimumspris eller maksimumsbeløb for denatureringspræmien eller eksportrestitutionen, fastsættes disse efter gennemgangen af buddene efter proceduren i artikel 39, stk. 2, i forordning (EF) nr. 318/2006, idet der særlig tages hensyn til markedsforholdene og afsætningsmulighederne. Det kan dog besluttes, at licitationen skal være uden virkning.

▼B

Artikel 47

Licitationstilslag

1. Medmindre det besluttes, at licitationen eller en dellicitation skal være uden virkning, og medmindre andet følger af stk. 2 og 3, gives der tilslag for alle bud, som ikke ligger under minimumsprisen, eller som ikke overstiger maksimumsbeløbet for denatureringspræmien eller eksportrestitutionen.

2. For et givet parti gives der tilslag til den bydende, hvis bud lyder på den højeste pris respektive det laveste denatureringspræmiebeløb eller eksportrestitutionsbeløb.

Omfattes hele partiet ikke af dette bud, gives der for den resterende mængde tilslag til andre bydende ud fra størrelsen af budprisen, idet der begyndes med den højeste pris, eller ud fra størrelsen af det foreslåede denatureringspræmiebeløb eller eksportrestitutionsbeløb, idet der begyndes med det laveste beløb.

3. Hvis flere bud på et parti eller en del af et parti lyder på samme pris eller på samme denatureringspræmiebeløb eller eksportrestitutionsbeløb, giver interventionsorganet tilslag for den pågældende mængde på en af følgende måder:

a) i forhold til de i de pågældende bud anførte mængder

b) ved fordeling af den nævnte mængde efter aftale med de bydende

c) ved lodtrækning.

Artikel 48

Rettigheder og forpligtelser, der følger af tilslaget

1. Hvis sukkeret er bestemt til foderbrug, giver tilslag for et bud

a) ret til, for så vidt angår den mængde, for hvilken der er givet tilslag, at få udstedt et denatureringspræmiebevis med angivelse af den denatureringspræmie, der er anført i buddet

b) pligt til at anmode om et sådant bevis for den pågældende mængde hos det interventionsorgan, til hvilket buddet er indgivet.

2. Hvis sukkeret er bestemt til eksport, giver tilslag for et bud

a) ret til, for så vidt angår den mængde, for hvilken der er givet tilslag, at få udstedt en eksportlicens med angivelse af den eksportrestitution, der er anført i buddet, og for hvidt sukkers vedkommende af den kategori, der er anført i licitationsbekendtgørelsen

b) pligt til hos det interventionsorgan, til hvilket buddet er indgivet, at anmode om en sådan licens for den pågældende mængde og, for så vidt angår hvidt sukker, for den pågældende kategori.

▼B

3. Retten skal gøres gældende og pligten opfyldes senest 18 dage efter udløbet af fristen for indgivelse af bud.

4. De rettigheder og forpligtelser, der følger af tilslaget, kan ikke overdrages.

Artikel 49

Erklæring om licitationstilslaget

1. Interventionsorganet sender straks tilslagsmodtagerne en erklæring om licitationstilslaget og underretter alle bydende om resultatet af deres deltagelse i licitationen.

2. Erklæringen om licitationstilslaget skal indeholde følgende angivelser:

a) licitationens betegnelse

b) partiets betegnelse og den mængde, der er givet tilslag for

c) alt efter omstændighederne, den pris, det denatureringspræmiebeløb eller det eksportrestitutionsbeløb, der er accepteret for den mængde, der er givet tilslag for.

Artikel 50

Overtagelse af det købte sukker

1. Undtagen i tilfælde af force majeure finder overtagelsen af det købte sukker sted senest fire uger efter dagen for modtagelsen af den i artikel 49 nævnte tilslagserklæring. Tilslagsmodtageren og interventionsorganet kan aftale, at indgåelsen inden for denne frist af en oplagringskontrakt mellem tilslagsmodtageren og den, der oplagrer det pågældende sukker, træder i stedet for overtagelsen.

Interventionsorganet kan dog i tilfælde af, at det har tekniske udlagringsvanskeligheder, i det fornødne omfang fastsætte en længere frist for overtagelsen af bestemte partier.

2. I tilfælde af force majeure fastsætter interventionsorganet de foranstaltninger, som det anser for nødvendige i betragtning af de af tilslagsmodtageren påberåbte omstændigheder.

Artikel 51

Overtagelsesbevis

1. Tilbudsmodtagerens overtagelse af det købte sukker eller indgåelsen af en oplagringskontrakt, jf. artikel 50, stk. 1, kan kun finde sted efter udstedelse af et overtagelsesbevis for den af tilslaget omfattede mængde.

Der kan dog udstedes overtagelsesbeviser for dele af den nævnte mængde.

Ethvert overtagelsesbevis udstedes af det pågældende interventionsorgan efter anmodning fra den interesserede.

▼B

2. Interventionsorganet udsteder kun overtagelsesbevis, såfremt det dokumenteres, at tilslagsmodtageren har stillet sikkerhed for betaling af prisen for det af tilslaget omfattede sukker inden for den fastsatte frist, eller hvis han har afgivet et lovligt betalingsmiddel.

Den stillede sikkerhed eller det lovlige betalingsmiddel skal svare til den pris, som tilslagsmodtageren skal betale for den mængde sukker, for hvilken han har anmodet om et overtagelsesbevis.

Artikel 52

Betaling

1. Betalingen for det af tilslaget omfattede sukker skal ske til interventionsorganets konto senest den 30. dag efter udstedelsen af overtagelsesbeviset.

2. Undtagen i tilfælde af force majeure frigives den i artikel 51, stk. 2, nævnte sikkerhed kun for den mængde, for hvilken tilslagsmodtageren inden for den i stk. 1 fastsatte frist har indbetalt købsprisen på interventionsorganets konto. Frigivelsen finder straks sted.

3. I tilfælde af force majeure fastsætter interventionsorganet de foranstaltninger, som det anser for nødvendige i betragtning af de af tilslagsmodtageren påberåbte omstændigheder.

Artikel 53

Ejendomsrettens overgang

1. Ejendomsretten til det af tilslaget omfattede sukker overgår samtidig med overtagelsen af sukkeret.

2. Interventionsorganet og tilslagsmodtageren kan dog aftale et andet tidspunkt. Hvis der mellem interventionsorganet og tilslagsmodtageren er indgået en aftale i medfør af artikel 50, stk. 1, bestemmer de to parter sammen tidspunktet for ejendomsrettens overgang.

3. Aftalen om tidspunktet for ejendomsrettens overgang skal være skriftlig for at have gyldighed.

Artikel 54

Konstatering af kategori og udbytteværdi

Ved konstateringen af det pågældende sukkers kategori eller udbytteværdi ved overtagelsen finder artikel 35 og 36 anvendelse.

De kontraherende parter kan dog, efter at der er givet tilslag, aftale, at resultaterne af konstateringen af det af interventionsorganerne opkøbte sukkers kategori eller udbytteværdi også skal være gældende for det ved licitationen solgte sukker.

Artikel 55

Tilpasning af sukkerprisen

1. Hvis anvendelsen af artikel 35 og 36 for så vidt angår hvidt sukker fører til konstatering af en lavere kategori end den, der er fastsat i licitationsbekendtgørelsen, tilpasses sukkerprisen for de i artikel 39, stk. 3, andet afsnit, litra b) og c), nævnte anvendelsesformål i overensstemmelse med artikel 32, stk. 6.

▼B

2. Hvis det konstateres, at hvidt sukker bestemt til eksport henhører under en anden kategori end den, der er fastsat i licitationsbekendtgørelsen, berigtiges den i eksportlicensen nævnte kategori.

3. Hvis anvendelsen af artikel 35 og 36, for så vidt angår råsukker, fører til konstatering af en anden udbytteværdi end den, der er fastsat i licitationsbekendtgørelsen,

a) tilpasses sukkerprisen i overensstemmelse med artikel 33

b) tilpasses denatureringspræmiebeløbet eller eksportrestitutionsbeløbet ved multiplikation med en koefficient, der er lig med den konstaterede udbytteværdi divideret med den i bekendtgørelsen anførte udbytteværdi.

Artikel 56

Frigivelse af den stillede sikkerhed

1. Undtagen i tilfælde af force majeure frigives den i forbindelse med licitationen stillede sikkerhed kun for den mængde

a) enten for hvilken tilslagsmodtageren

— efter at have opfyldt de krævede betingelser har anmodet om et denatureringsbevis eller en eksportlicens

— har stillet sikkerhed som omhandlet i artikel 51, stk. 2, eller afgivet lovligt betalingsmiddel som omhandlet i artikel 51, stk. 2

— har overtaget sukkeret inden for den fastsatte frist

b) eller for hvilken der ikke er givet tilslag.

2. Frigivelsen af den stillede sikkerhed finder straks sted.

3. I tilfælde af force majeure fastsætter interventionsorganet de foranstaltninger, som det anser for nødvendige i betragtning af de af tilslagsmodtageren påberåbte omstændigheder.

Artikel 57

Meddelelser om mængder

Så snart medlemsstaterne har kendskab til mængderne af hvidt sukker og råsukker, meddeler de Kommissionen, hvilke mængder

— der tilbydes, men endnu ikke er accepteret af interventionsorganet

— der er accepteret af interventionsorganet

— der er solgt af interventionsorganet.

▼M3

———————

▼B

KAPITEL VII

AFSLUTTENDE ALMINDELIGE BESTEMMELSER

▼M6

Artikel 58

Meddelelser og underretninger

De meddelelser og underretninger, der er omhandlet i artikel 5, stk. 3, og artikel 12, 21 og 22 sendes i overensstemmelse med Kommissionens forordning (EF) nr. 792/2009 ([1]).

▼B

Artikel 59

Ophævelser

Forordning (EF) nr. 1261/2001, (EF) nr. 1262/2001 og (EF) nr. 314/2002 ophæves.

Dog anvendes forordning (EF) nr. 1261/2001 og (EF) nr. 314/2002 fortsat for produktionsåret 2005/06 og forordning (EF) nr. 1262/2001 for sukker, der er antaget til intervention før den 10. februar 2006.

Artikel 60

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. juli 2006.

Artikel 23-38 anvendes indtil den 30. september 2010.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

([1]) EUT L 228 af 1.9.2009, s. 3.

▼**M2**

BILAG I

Mængder pr. medlemsstat, jf. artikel 23, stk. 3, for produktionsåret 2007/08

(tons)

Medlemsstat	Mængde
Belgien	31 615
Bulgarien	170
Tjekkiet	13 346
Danmark	16 213
Tyskland	130 985
Grækenland	5 687
Spanien	31 790
Frankrig (hovedlandet)	130 447
Frankrig (oversøiske departementer)	17 208
Italien	27 012
Litauen	4 013
Ungarn	10 699
Nederlandene	33 376
Østrig	14 541
Polen	63 513
Portugal (hovedlandet)	537
Portugal (Azorerne)	357
Rumænien	3 912
Slovakiet	5 278
Finland	3 225
Sverige	12 306
Det Forenede Kongerige	43 769

▼**M2**

BILAG II

Købsbetingelser for sukkerroer, jf. artikel 16a

PUNKT I

I dette bilag forstås ved de »kontraherende parter«:

a) sukkervirksomheder (i det følgende benævnt »fabrikanter«)

b) sukkerroesælgere (i det følgende benævnt »sælgere«).

PUNKT II

1. Leveringskontrakter indgås skriftligt for en bestemt mængde kvotesukkerroer.

2. I leveringskontrakten fastsættes det, hvorvidt og i givet fald på hvilke betingelser der kan leveres yderligere mængder sukkerroer.

PUNKT III

1. I leveringskontrakten fastsættes købsprisen for de mængder sukkerroer, der er omhandlet i artikel 50, stk. 3, litra a), og, hvis det er relevant, litra b), i forordning (EF) nr. 1234/2007. For de mængder, der er omhandlet i artikel 50, stk. 3, litra a), må denne pris ikke være lavere end den minimumspris for kvotesukkerroer, der er omhandlet i artikel 49, stk. 1.

2. Der fastsættes i leveringskontrakten et bestemt sukkerindhold for sukkerroer. Leveringskontrakten skal indeholde en omregningstabel, som viser de forskellige sukkerindhold og de koefficienter, der anvendes ved omregning af de leverede sukkerroemængder til mængder med det sukkerindhold, der er fastsat i leveringskontrakten.

   Omregningstabellen baseres på de udbyttesatser, der svarer til de forskellige sukkerindhold.

3. Hvis en sælger har indgået en leveringskontrakt med en fabrikant om levering af sukkerroer som omhandlet i artikel 50, stk. 3, litra a), betragtes alle leverancer fra den pågældende sælger, omregnet i henhold til nr. 2 i dette punkt, som leverancer som omhandlet i artikel 50, stk. 3, litra a), op til den mængde sukkerroer, der er angivet i leveringskontrakten.

4. Fabrikanter, der fremstiller en mindre sukkermængde end den mængde kvotesukkerroer, som de før såningen har indgået leveringskontrakt om i henhold til artikel 50, stk. 3, litra a), skal fordele den sukkerroemængde, som svarer til en eventuel yderligere produktion op til kvoten, mellem de sælgere, med hvem de før såningen har indgået leveringskontrakter som omhandlet i artikel 50, stk. 3, litra a).

   Denne bestemmelse kan fraviges ved brancheaftaler.

PUNKT IV

1. Det fastsættes i leveringskontrakten, hvor længe der normalt skal leveres sukkerroer, og hvordan leverancerne skal fordeles tidsmæssigt.

2. De bestemmelser, der er nævnt i nr. 1, er de samme som dem, der var gældende for det foregående produktionsår, idet der tages hensyn til størrelsen af den faktiske produktion. Disse bestemmelser kan fraviges ved brancheaftaler.

▼**M2**

PUNKT V

1. I leveringskontrakten fastsættes der opsamlingssteder for sukkerroer.

2. Hvor sælgere og fabrikanter allerede havde indgået en leveringskontrakt for det foregående produktionsår, forbliver de opsamlingssteder, som de aftalte for leverancerne i det pågældende produktionsår, de samme. Denne bestemmelse kan fraviges ved brancheaftaler.

3. Det fastsættes i leveringskontrakten, at omkostningerne til læsning og til transport fra opsamlingsstederne afholdes af fabrikanten, medmindre der er indgået særlige aftaler på basis af lokale regler eller kutymer gældende før det foregående produktionsår.

4. For Danmark, Irland, Grækenland, Spanien, Portugal, Finland og Det Forenede Kongerige, hvor sukkerroerne leveres frit fabrik, gælder dog, at det i leveringskontrakten skal fastsættes, at fabrikanten skal bære en del af læsnings- og transportomkostningerne, ligesom det skal fastsættes, hvor stor en procentdel eller hvor stort et beløb det drejer sig om.

PUNKT VI

1. I leveringskontrakten fastsættes der overtagelsessteder for sukkerroer.

2. Hvor sælgere og fabrikanter allerede havde indgået en leveringskontrakt for det foregående produktionsår, forbliver de overtagelsessteder, som de aftalte for leverancerne i det pågældende produktionsår, de samme. Denne bestemmelse kan fraviges ved brancheaftaler.

PUNKT VII

1. Det fastsættes i leveringskontrakten, at sukkerindholdet skal beregnes ved polarisationsmetoden. Der udtages en prøve af sukkerroerne ved overtagelsen.

2. Det kan ved brancheaftale være fastsat, at prøver skal udtages på et andet tidspunkt. I så fald fastsættes det i leveringskontrakten, at der skal foretages en regulering for at udligne en eventuel formindskelse af sukkerindholdet i perioden mellem overtagelsen og prøveudtagningen.

PUNKT VIII

Det fastsættes i leveringskontrakten, at bruttovægt, tara og sukkerindhold skal bestemmes på én af følgende måder:

a) i fællesskab af fabrikanten og sukkerroeavlernes brancheorganisation, hvis dette er fastsat ved brancheaftale

b) af fabrikanten under tilsyn af sukkerroeavlernes brancheorganisation

c) af fabrikanten under tilsyn af en sagkyndig, der er anerkendt af den pågældende medlemsstat, forudsat at sælgeren bærer omkostningerne.

PUNKT IX

1. Det fastsættes i leveringskontrakten, at fabrikanten for den samlede leverede mængde sukkerroer skal gøre mindst én af følgende ting:

   a) stille den friske pulp fra den leverede sukkerroemængde gratis til rådighed for sælgeren, ab fabrik

   b) stille en del af denne pulp, presset, tørret eller tørret og tilsat melasse, gratis til rådighed for sælgeren, ab fabrik

▼M2

c) stille pulpen, presset eller tørret, til rådighed for sælgeren, ab fabrik; i så fald kan fabrikanten forlange, at sælgeren afholder omkostningerne ved presning eller tørring

d) yde kompensation til sælgeren under hensyntagen til mulighederne for at afsætte den pågældende pulp.

Hvis en del af eller hele den leverede mængde sukkerroer underkastes forskellig behandling, fastsættes det i leveringskontrakten, at fabrikanten skal overholde mindst to af forpligtelserne i første afsnit.

2. Der kan ved brancheaftale være fastsat et andet leveringsstadium for pulp end det, der er omhandlet i nr. 1, litra a), b) og c).

PUNKT X

1. Der fastsættes i leveringskontrakterne frister for betaling af eventuelle forskud og for betaling af købsprisen for sukkerroer.

2. De frister, der er omhandlet i nr. 1, er dem, der var gældende i det foregående produktionsår. Denne bestemmelse kan fraviges ved brancheaftaler.

PUNKT XI

Hvis der i en leveringskontrakt er fastsat bestemmelser for anliggender, der er omhandlet i dette bilag, eller hvis en leveringskontrakt indeholder bestemmelser for andre anliggender, må sådanne bestemmelser og disses virkninger ikke være i strid med dette bilag.

PUNKT XII

1. Brancheaftaler som beskrevet i del II, nr. 11, i bilag III til forordning (EF) nr. 1234/2007, skal indeholde voldgiftsklausuler.

2. Hvis der i en brancheaftale på EF-plan, regionalt plan eller lokalt plan er fastsat bestemmelser for anliggender, der er omhandlet i denne forordning, eller hvis en brancheaftale indeholder bestemmelser for andre anliggender, må sådanne bestemmelser og disses virkninger ikke være i strid med dette bilag.

3. Ved aftaler som omhandlet i nr. 2 fastsættes navnlig:

a) regler for fordelingen på sælgerne af de sukkerroemængder, som fabrikanten før såningen beslutter at købe til fremstilling af sukker inden for kvoten

b) fordelingsregler som omhandlet i punkt III, nr. 4

c) en omregningstabel som omhandlet i punkt III, nr. 2

d) regler for valg og levering af frømateriale af de sukkerroesorter, der skal avles

e) minimumsindholdet af sukker i de sukkerroer, der skal leveres

f) krav om, at fabrikanten og sælgernes repræsentanter skal rådføre sig med hinanden, inden der fastsættes en startdato for sukkerroeleverancerne

g) ydelse af præmier til sælgerne for tidlige og sene leverancer

h) nærmere oplysninger om:

i) den del af pulpen, der er omhandlet i punkt IX, nr. 1, litra b)

ii) de omkostninger, der er omhandlet i punkt IX, nr. 1, litra c)

iii) den kompensation, der er omhandlet i punkt IX, nr. 1, litra d)

▼**M2**

i) sælgerens afhentning af pulp

j) regler for, hvordan en eventuel forskel mellem referenceprisen og den faktiske salgspris for sukkeret skal fordeles mellem fabrikanten og sælgerne, jf. dog artikel 49, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1234/2007.

PUNKT XIII

Hvis det ikke ved brancheaftale er fastsat, hvordan de mængder sukkerroer, som fabrikanten før såningen tilbyder at købe til fremstilling af sukker inden for kvoten, bør fordeles mellem sælgerne, kan den pågældende medlemsstat selv fastsætte regler for en sådan fordeling.

Ved sådanne regler kan traditionelle sælgere af sukkerroer til kooperativer også få tildelt leveringsrettigheder ud over dem, de ville få, hvis de var medlemmer af sådanne kooperativer.